

Hanna Lech

Dąbrówka Zabłotnia, woj. radomskie,
St. 13, AZP 76-66

Informator Archeologiczny : badania 23, 47

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ych oraz 7 silnie zniszczonych o nieokreślonym charakterze. Część jam grobowych była w dużym stopniu zniszczona przez głęboką orkę.

Kilka grobów posiadało interesujące i bogate wyposażenie. Na uwagę zasługuje grób 36 popielnicowy, obsypany szczątkami stosu. W wypełnisku jamy grobowej znaleziono: duży wisiorek koszyczkowy wykonany ze złotej taśmy, ornamentowany granulacją, 3 wisiorki trójkątne żelazne, 8 paciorków szklanych, zawsze brązową w postaci kolistej blaszki z otworkiem, fragmenty grzebienia, stopione szkło oraz ułamki przepalonych naczyń. Do ciekawszych należy również pochówek 47 popielnicy. W jawowej popielnicy odkryto nożyk żelazny, zaś w brunatnym wypełnisku jamy wystąpiły: 2 duże żelazne wisiorki wiaderkowe, żelazna klamerka podwójnie esowata, owalna sprzączka, krzesiwko, grot o szerokim łściu laurowato zakończonym oraz stopy brązu i szkła.

Zabytki metalowe jak też ceramika wśród której znajdują się naczynia wykonane na kole garncarskim datują przebadaną część cmentarzyska na fazę B2/C1-C1 okresu wpływów rzymskich.

Materiały zabytkowe i dokumentacja z badań znajdują się w PAK PP PKZ O/Warszawa.

Badania będą kontynuowane.

Dąbrówka Zabłotna,
woj. radomskie,
St. 13, AZP 76-66

P.P. Pracownie Konserwacji Zabytków Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Hanna Lech. Finansował WKZ w Radomiu. Pierwszy sezon badań. Osada kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich — C1. Ślady osadnictwa z okresu epoki brązu oraz wczesnej epoki żelaza.

Osada odkryta została w trakcie badań powierzchniowych w 1985 r. Położona jest na południowo-wschodnim stoku niewielkiego wzniesienia, od wschodu otoczonego osuszonymi niedawno bagnami.

Badania miały charakter sondażowy. Wykopy usytuowano w najwyższej części stanowiska po jego dłuższej osi. Założono 7 wykopów o łącznej powierzchni 158 m². Odstąpiono 3 obiekty w różnym stopniu zachowania, każdy z nich uszkodzony przez głęboką orkę. Do najlepiej zachowanych należą dwa obiekty nr 1 i 3. Są to zapewne obiekty mieszkalne, w momencie odkrycia miały kształt owalny o wymiarach 2 x 2,5 oraz 1,5 x 2 m. Miąższość ich wynosiła ok. 70 cm. W obu wypełniskach poza węglem drzewnym i polepą licznie reprezentowany był materiał ceramiczny. Nadto z obiektu nr 1 uzyskano materiał krzemienisty, w większości stanowiły go okazy o charakterze odpadkowym wykonane z krzemienia czekoladowego. Natomiast z obiektu nr 3 pochodzi zapinka kuszowata typ 162 wg O. Almgrena. Ciekawostką jest znaleziona na powierzchni srebrna moneta rzymska.

Znaczne ilości materiału zabytkowego na powierzchni oraz w warstwie oraniny przy jednocześnie dużym jego zróżnicowaniu chronologicznym i jakościowym oraz małym nasyceniu terenu obiektami świadczą o znacznym stopniu zniszczenia stanowiska przez intensywną głęboką orkę.

Materiały złożono w PAK PKZ O/Warszawa.

Badania stanowiska nie będą kontynuowane.

Dębczyno, woj. koszalińskie St. 53 patrz wczesne średniowiecze

Gąsłó, gm. Gulewkowo woj. bydgoskie St. 18 patrz neolit

Gorszewice, gm. Kaźmierz woj. poznańskie St. 1 patrz okres halsztacki

Grablice, gm. Gubin,
woj. zielonogórskie,
St. 1, AZP: 63-06/25

Polska Akademia Nauk Instytut Historii Kultury Materialnej Zakład Archeologii Nadodrza we Wrocławiu

Badania prowadził doc. dr hab. Grzegorz Domański. Finansował IHKM PAN i WKZ Zielona Góra. Szesnasty sezon badań (czternasty w XX w.). Cmentarzysko kultury luboszyckiej.

Prace wykopaliskowe przeprowadzono w południowo-zachodniej części cmentarzyska. Przebadano obszar 18,3 ara. Odkryto 74 groby (260-333), wyłącznie jamowe. Podczas gdy w innych partiach cmentarzyska rysują się wyraźne strefy związane z kolejnymi fazami rozwojowymi cmentarzyska, w badanej części groby z kolejnych faz są przemieszane ze sobą i występują w znacznie większym zagęszczeniu niż w pozostałych częściach cmentarzyska. Można przypuszczać, że w tej partii cmentarzyska znajdowała się strefa, gdzie rozpoczęto użytkować cmentarzysko i która była wykorzystywana przez cały okres jego trwania, mimo iż zasięg nekropoli zwiększył się kilkakrotnie.

Zdecydowana większość odkrytych grobów pochodzi z I i II fazy kultury luboszyckiej (w przybliżeniu B2b-C1). Podobnie jak w latach ubiegłych najbogatsze wyposażenie miały groby kobiece. Bogatsze wyposażenie grobów męskich (np. grób 306) należy do wyjątków i występuje u schyłku okresu wpływów rzymskich. W bieżącym roku odkryto m. in. drugie dopiero na tym cmentarzysku nożyce, dobrze zachowane pierścionki kościane i bransoletę (?) brodawkowata.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Zakładzie Archeologii Nadodrza IHKM PAN we Wrocławiu.

Badania będą kontynuowane.